

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ

ΛΗΨΗ ΜΕΤΡΩΝ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

1. ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Αναγνωρίζεται γενικά ότι το πλαίσιο άσκησης της νομισματικής πολιτικής του Ευρωσυστήματος¹ λειτουργεί εύρυθμα από την εισαγωγή του ευρώ το 1999. Η ανάγκη διενέργειας πράξεων εξομάλυνσης των βραχυχρόνιων διακυμάνσεων της ρευστότητας υπήρξε μέχρι σήμερα περιορισμένη, χάρη στην προβλεπόμενη δυνατότητα τήρησης των υποχρεωτικών ελάχιστων αποθεματικών σε μέσο επίπεδο και στην ποιότητα των προβλέψεων του Ευρωσυστήματος σχετικά με τη ρευστότητα. Επίσης, τα πιστωτικά ιδρύματα προσέφυγαν σε μικρό μόνο βαθμό στις πάγιες διευκολύνσεις, γεγονός που δείχνει ότι η αγορά χρήματος λειτουργεί αποτελεσματικά. Επιπλέον, η μικρή και σε γενικές γραμμές μη μεταβαλλόμενη διαφορά μεταξύ του σταθερού ή του ελάχιστου επιτοκίου προσφοράς για τις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης και των βραχυπρόθεσμων επιτοκίων της αγοράς χρήματος καταδεικνύει την ικανότητα της ΕΚΤ να επηρεάζει τα βραχυπρόθεσμα επιτόκια.

Παρά τη γενικότερα θετική αυτή αξιολόγηση, εξετάζεται το ενδεχόμενο να ληφθούν ορισμένα μέτρα με σκοπό την περαιτέρω βελτίωση της αποτελεσματικότητας του λειτουργικού πλαισίου.

Οι προς εξέταση τροποποιήσεις είναι τρεις:

- (1) αλλαγή της χρονικής οριοθέτησης της περιόδου τήρησης ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών, ούτως ώστε η περίοδος αυτή να αρχίζει πάντοτε την ημέρα του διακανονισμού της πράξης κύριας αναχρηματοδότησης που διενεργείται μετά τη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου στην οποία έχει προγραμματιστεί να συζητηθεί η νομισματική πολιτική, οπότε, κατά κανόνα, οι εφαρμοζόμενες αλλαγές των επιτοκίων των πάγιων διευκολύνσεων να συμπίπτουν χρονικά με την έναρξη της νέας περιόδου τήρησης ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών.

¹ Το Ευρωσύστημα αποτελείται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και τις 12 εθνικές κεντρικές τράπεζες της ζώνης του ευρώ.

- (2) μείωση της διάρκειας των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης (ΠΚΑ) από δύο εβδομάδες σε μία, και
- (3) αναστολή της διεξαγωγής πράξεων πιο μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης (ΠΠΜΑ).

Σημειώνεται ότι τα προτεινόμενα μέτρα είναι τεχνικής φύσεως και αφορούν τη λειτουργική εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής. Αν υιοθετηθούν, η αλλαγή που αφορά την περίοδο τήρησης θα τεθεί σε ισχύ το νωρίτερο από το 2004 και εξής, με δεδομένο τον χρόνο προσαρμογής που αναμένεται να χρειαστούν τόσο οι εμπορικές τράπεζες όσο και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες.

Η διαβούλευση απευθύνεται σε όλα τα πιστωτικά ιδρύματα της ζώνης του ευρώ, καθώς και στις ενώσεις τραπεζών και ιδρυμάτων της χρηματοπιστωτικής αγοράς. Οι απαντήσεις μπορούν να υποβληθούν στην ΕΚΤ ή σε μια από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες. Τα στοιχεία των αρμόδιων υπαλλήλων είναι διαθέσιμα στις αντίστοιχες ιστοσελίδες.

2. Η ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΑΝΑΦΕΡΘΕΝΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

2.1 Η περίοδος τήρησης και το σύστημα ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών

Η ΕΚΤ επιβάλλει στα πιστωτικά ιδρύματα την υποχρέωση να τηρούν ελάχιστα αποθεματικά σε λογαριασμούς στις εθνικές κεντρικές τράπεζες, στο πλαίσιο του συστήματος ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών που εφαρμόζει το Ευρωσύστημα. Οι όροι του εν λόγω συστήματος είναι ενιαίοι για όλη τη ζώνη του ευρώ. Κύριος σκοπός του συστήματος αυτού είναι η σταθεροποίηση των επιτοκίων της αγοράς χρήματος και η δημιουργία ή η διεύρυνση ενός διαρθρωτικού ελλείμματος ρευστότητας.

Το ύψος των ελάχιστων αποθεματικών που οφείλει να τηρεί κάθε ίδρυμα καθορίζεται σε σχέση με τη βάση υπολογισμού των αποθεματικών του. Το σύστημα ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών του Ευρωσυστήματος παρέχει στους αντισυμβαλλομένους τη δυνατότητα να τηρούν τα ελάχιστα αποθεματικά σε μέσο επίπεδο, γεγονός που σημαίνει ότι η εκπλήρωση της σχετικής υποχρέωσης κρίνεται με βάση το μέσο όρο των ημερήσιων υπολοίπων των λογαριασμών ελάχιστων αποθεματικών των αντισυμβαλλομένων στη διάρκεια μηνιαίας περιόδου τήρησης. Τα τηρούμενα υποχρεωτικά αποθεματικά των πιστωτικών ιδρυμάτων εκτοκίζονται με το επιτόκιο των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης του Ευρωσυστήματος.

Από τον Ιανουάριο του 1999 η περίοδος τήρησης διαρκεί ένα μήνα, και αρχίζει πάντοτε στις 24 κάθε μηνός και λήγει στις 23 του επόμενου μηνός, ανεξάρτητα από το αν τις ημέρες αυτές λειτουργεί το σύστημα TARGET ή όχι. Έτσι, οι ημέρες έναρξης και λήξης της περιόδου τήρησης μπορεί να συμπίπτουν με σαββατοκύριακα ή ημέρες αργίας του συστήματος TARGET.

2.2 Οι πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης

Οι πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης (ΠΚΑ) είναι οι σημαντικότερες πράξεις ανοικτής αγοράς που διεξάγει το Ευρωσύστημα, καθώς σηματοδοτούν την κατεύθυνση της νομισματικής πολιτικής, διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στον επηρεασμό των επιτοκίων και στη διαχείριση των συνθηκών ρευστότητας στην αγορά. Το μεγαλύτερο μέρος των αναγκών των πιστωτικών ιδρυμάτων σε ρευστότητα, κατά μέσο όρο 73,5% τα τρία πρώτα έτη της Νομισματικής Ένωσης, καλύπτεται μέχρι στιγμής μέσω των τακτικών ΠΚΑ.

Όσον αφορά τα κύρια χαρακτηριστικά των πράξεων αυτών, βλ. Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (2002α).² Στο πλαίσιο της παρούσας διαβούλευσης επισημαίνεται ότι οι πράξεις αυτές:

- διενεργούνται σε τακτική βάση κάθε εβδομάδα και κανονικά έχουν διάρκεια δύο εβδομάδων, ούτως ώστε ανά πάσα στιγμή να βρίσκονται σε εξέλιξη δύο πράξεις αυτού του τύπου.
- μέχρι τις 27 Ιουνίου 2000 διεξάγονταν με τη μορφή δημοπρασιών σταθερού επιτοκίου. Έκτοτε διενεργούνται με τη μορφή δημοπρασιών ανταγωνιστικού επιτοκίου με ελάχιστο επιτόκιο προσφοράς (βλ. Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (2000)³).

Μέχρι τα μέσα Σεπτεμβρίου του 2002 είχαν διενεργηθεί 191 ΠΚΑ με μέσο κατανεμόμενο ποσό 73 δισεκατομμύρια ευρώ. Ο μέσος αριθμός των πιστωτικών ιδρυμάτων που υπέβαλαν προσφορές στις ΠΚΑ ήταν 578, με μέση απόλυτη απόκλιση 196 από το μέσο όρο αυτό.

2.3 Πράξεις πιο μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης

Το Ευρωσύστημα επιπλέον διεξάγει, σε μηνιαία βάση, τακτικές πράξεις αναχρηματοδότησης διάρκειας τριών μηνών, σκοπός των οποίων είναι η παροχή πρόσθετης, πιο μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης στο χρηματοπιστωτικό τομέα. Ανά πάσα στιγμή βρίσκονται σε εξέλιξη τρεις πράξεις αυτού του τύπου. Οι εν λόγω πράξεις μέχρι στιγμής αποτελούν περιορισμένο μόνο μέρος του συνολικού όγκου αναχρηματοδότησης (26,1%). Με τις πράξεις αυτές, το Ευρωσύστημα κατά κανόνα δεν επιδιώκει την αποστολή μηνυμάτων στην αγορά και, ως εκ τούτου, λειτουργεί συνήθως ως λήπτης τιμών. Για το λόγο αυτό, οι πράξεις πιο μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης (ΠΠΜΑ) συνήθως διεξάγονται με τη μορφή δημοπρασιών ανταγωνιστικού επιτοκίου και η ΕΚΤ ορίζει σε τακτά διαστήματα το ποσό που πρόκειται να κατανεμηθεί στις επόμενες δημοπρασίες.

Για σύνοψη των λειτουργικών χαρακτηριστικών των ΠΠΜΑ, βλ. Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (2002α).⁴

² Βλ. Βιβλιογραφία στο τέλος του παρόντος εγγράφου.

³ Βλ. Βιβλιογραφία στο τέλος του παρόντος εγγράφου.

3. ΤΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

3.1 Αλλαγή της χρονικής οριοθέτησης της περιόδου τήρησης ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών

Το Διοικητικό Συμβούλιο ανακοίνωσε στις 8 Νοεμβρίου 2001 ότι κατά κανόνα θα αξιολογεί την κατεύθυνση της νομισματικής πολιτικής της ΕΚΤ και θα προβαίνει σε αλλαγές των επιτοκίων μόνο στην πρώτη συνεδρίαση κάθε μηνός, η οποία συνήθως συμπίπτει με την πρώτη Πέμπτη του μηνός. Αν το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίσει να αλλάξει το ελάχιστο επιτόκιο προσφοράς για τις ΠΚΑ και τα επιτόκια των πάγιων διευκολύνσεων, τα νέα επιτόκια τίθενται σε ισχύ αμέσως, δηλ. στην περίπτωση των ΠΚΑ κατά την επόμενη πράξη που ανακοινώνεται και στην περίπτωση των πάγιων διευκολύνσεων την επόμενη ημέρα. Οι ημερομηνίες των προσεχών συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου έχουν δημοσιευθεί στην ιστοσελίδα της ΕΚΤ.

Επί του παρόντος, οι ημερομηνίες των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου είναι ανεξάρτητες από την ημερομηνία έναρξης της περιόδου τήρησης ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών. Ωστόσο, αν εφαρμοστούν οι ως άνω προτεινόμενες αλλαγές, θα υπάρξει άμεση σχέση μεταξύ των δύο. Η περίοδος τήρησης θα αρχίζει πάντοτε την ημερομηνία διακανονισμού της ΠΚΑ που διενεργείται μετά τη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου στην οποία έχει προγραμματιστεί να συζητηθεί η νομισματική πολιτική και, κατά κανόνα, οι εφαρμοζόμενες μεταβολές των επιτοκίων των πάγιων διευκολύνσεων θα συμπίπτουν χρονικά με την εφαρμογή της αλλαγής του επιτοκίου των ΠΚΑ, δηλ. με την έναρξη κάθε νέας περιόδου τήρησης.

Οι προτεινόμενες αλλαγές θα βοηθήσουν στην εξάλειψη των προσδοκιών για μεταβολή των επιτοκίων στη διάρκεια της περιόδου τήρησης, μειώνοντας την επίδρασή τους στη συμπεριφορά των αντισυμβαλλομένων που υποβάλλουν προσφορές στο πλαίσιο των ΠΚΑ. Ως εκ τούτου, θα μειωθεί η πιθανότητα υποβολής υπερβολικά χαμηλών προσφορών σε περιόδους προσδοκιών μείωσης των επιτοκίων. Παράλληλα, θα αποφεύγονται οι σημαντικές αποκλίσεις των βραχυπρόθεσμων επιτοκίων της αγοράς και των επιτοκίων των δημοπρασιών για τις ΠΚΑ από το ελάχιστο επιτόκιο προσφοράς σε περιόδους προσδοκιών αύξησης των επιτοκίων, γεγονός που θα εξαλείψει μια πηγή σύγχυσης που εμποδίζει τη σαφή σηματοδότηση της κατεύθυνσης της νομισματικής πολιτικής. Επίσης, με τις αλλαγές αντιμετωπίζεται το φαινόμενο της υποβολής υπερβολικά υψηλών προσφορών, το οποίο παρατηρήθηκε όταν εφαρμοζόταν η διαδικασία δημοπρασίας σταθερού επιτοκίου.

Με τις αλλαγές επίσης θα εξασφαλιστεί ότι η περίοδος τήρησης ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών θα αρχίζει πάντοτε σε ημέρα λειτουργίας του TARGET και θα είναι πολύ σπάνιο να λήγει σε ημέρα κατά την οποία το TARGET δεν λειτουργεί. Με την ισχύουσα διάρθρωση του λειτουργικού πλαισίου, όταν μια περίοδος τήρησης αρχίζει σαββατοκύριακο, η προσφυγή στις

⁴ Βλ. Βιβλιογραφία στο τέλος του παρόντος εγγράφου.

πάγιες διευκολύνσεις κατά την προηγούμενη περίοδο τήρησης μεταφέρεται στη νέα περίοδο τήρησης, γεγονός που συνεπάγεται περιττό κόστος για τις τράπεζες. Από τον Ιανουάριο του 1999 μέχρι τον Αύγουστο του 2002 υπήρξαν 43 περίοδοι τήρησης, 14 από τις οποίες άρχιζαν και 14 έληγαν σε ημέρα αργίας του TARGET.

Αποτέλεσμα της προτεινόμενης αλλαγής θα είναι ότι η διάρκεια των περιόδων τήρησης ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών θα χαρακτηρίζεται από μεγαλύτερες διακυμάνσεις. Για παράδειγμα, στην περίπτωση του έτους 2003 (λαμβάνομένου υπόψη ότι οι πιθανές αλλαγές δεν θα εφαρμοστούν παρά μόνο μετά το 2003), η διάρκεια των περιόδων τήρησης θα κυμαινόταν από 21 μέχρι 37 ημέρες αν εφαρμόζονταν οι νέες διαδικασίες, όπως φαίνεται στον Πίνακα 1.

Πίνακας 1: Περίοδοι τήρησης ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών το 2003 σύμφωνα με τις νέες διαδικασίες

Περίοδος	Συνεδρίαση Διοικητικού Συμβουλίου*	Έναρξη	Λήξη	Διάρκεια σε ημέρες
1η	9 Ιανουαρίου	15 Ιανουαρίου	11 Φεβρουαρίου	28
2η	6 Φεβρουαρίου	12 Φεβρουαρίου	11 Μαρτίου	28
3η	6 Μαρτίου	12 Μαρτίου	8 Απριλίου	28
4η	3 Απριλίου	9 Απριλίου	13 Μαΐου	35
5η	8 Μαΐου	14 Μαΐου	8 Ιουνίου	26
6η	5 Ιουνίου	9 Ιουνίου	15 Ιουλίου	37
7η	10 Ιουλίου	16 Ιουλίου	5 Αυγούστου	21
8η	31 Ιουλίου	6 Αυγούστου	9 Σεπτεμβρίου	35
9η	4 Σεπτεμβρίου	10 Σεπτεμβρίου	7 Οκτωβρίου	28
10η	2 Οκτωβρίου	8 Οκτωβρίου	10 Νοεμβρίου	34
11η	6 Νοεμβρίου	11 Νοεμβρίου	9 Δεκεμβρίου	29

*Συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου στην οποία έχει προγραμματιστεί η αξιολόγηση της κατεύθυνσης της νομισματικής πολιτικής.

3.2 Μείωση της διάρκειας των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης σε μία εβδομάδα

Προκειμένου να περιοριστούν οι επιδράσεις που ασκούν οι προσδοκίες μεταβολής των επιτοκίων στη συμπεριφορά των αντισυμβαλλομένων κατά την υποβολή προσφορών, οι ΠΚΑ δεν πρέπει να εκτείνονται μέχρι και την επόμενη περίοδο τήρησης ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνον αν η περίοδος τήρησης αρχίζει την ημερομηνία διακανονισμού της ΠΚΑ και αν η διάρκεια της ΠΚΑ είναι μία εβδομάδα. Έτσι, η μείωση της διάρκειας λειτουργεί συμπληρωματικά προς την αλλαγή της χρονικής οριοθέτησης της περιόδου τήρησης.

Όσον αφορά την επίδραση στη δυνατότητα ελέγχου των βραχυπρόθεσμων επιτοκίων της αγοράς χρήματος, υπάρχει ελάχιστη διαφορά είτε οι ΠΚΑ έχουν διάρκεια μίας εβδομάδας είτε δύο εβδομάδων. Μεγαλύτερη σημασία για τη δυνατότητα ελέγχου των βραχυπρόθεσμων επιτοκίων έχει η συχνότητα των πράξεων, η οποία δεν επηρεάζεται από τη μείωση της διάρκειας.

Ωστόσο, ο περιορισμός της διάρκειας των ΠΚΑ θα προκαλέσει αύξηση του όγκου των συναλλαγών αναχρηματοδότησης από τις κεντρικές τράπεζες. Εάν οι λοιποί παράγοντες παραμείνουν αμετάβλητοι, τα ποσά που θα κατανέμονται στο πλαίσιο των ΠΚΑ θα διπλασιαστούν.

3.3 Αναστολή της διεξαγωγής πράξεων πιο μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης

Όταν για πρώτη φορά εξετάστηκε το λειτουργικό πλαίσιο του Ευρωσυστήματος, αποφασίστηκε ένα μέρος των συνολικών αναγκών αναχρηματοδότησης να καλύπτεται μέσω των πράξεων πιο μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης (ΠΠΜΑ), διότι αυτές προσφέρουν “μια καλή ευκαιρία στους μικρότερους αντισυμβαλλομένους, των οποίων η πρόσβαση στη διατραπεζική αγορά είναι περιορισμένη ή ανύπαρκτη, να λαμβάνουν ρευστότητα για μεγαλύτερη περίοδο (δηλ. τρεις μήνες)”. Στο πλαίσιο των ΠΠΜΑ, η ΕΚΤ λειτουργεί ως λήπτης τιμών και δεν χρησιμοποιεί τις πράξεις αυτές για τον επηρεασμό των βραχυπρόθεσμων επιτοκίων. Πράγματι, αν το ποσοστό των ΠΠΜΑ επί των συνολικών πράξεων αναχρηματοδότησης ήταν πολύ υψηλό, θα μπορούσε να θέσει προσκόμματα στην εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής.

Ο αριθμός των τραπεζών που συμμετέχουν στις ΠΠΜΑ παρουσιάζει φθίνουσα τάση. Ο μέγιστος αριθμός αντισυμβαλλομένων που υπέβαλαν προσφορές στις ΠΠΜΑ ήταν 466 στην πρώτη πράξη, η οποία διεξήχθη στις 13 Ιανουαρίου 1999. Η συμμετοχή έφθασε στο ιστορικά χαμηλότερο επίπεδο των 158 αντισυμβαλλομένων στην τελευταία πράξη, η οποία διεξήχθη τον Αύγουστο του 2002. Για τα τρία πρώτα έτη της Νομισματικής Ένωσης ο μέσος αριθμός αντισυμβαλλομένων που υπέβαλαν προσφορές ήταν 272, αλλά, αν ληφθούν υπόψη μόνον οι πράξεις που διεξήχθησαν το 2001 και το πρώτο οκτάμηνο του 2002, ο μέσος όρος μειώνεται σε 197. Αυτό δείχνει ότι οι ΠΠΜΑ αποτελούν πηγή αναχρηματοδότησης για περιορισμένο αριθμό τραπεζών.

Δεδομένης της ταχύτητας των εξελίξεων στις ευρωπαϊκές χρηματοπιστωτικές αγορές τα τελευταία τριάντα χρόνια, τίθεται πλέον το ερώτημα αν οι ΠΠΜΑ όντως διαδραματίζουν το ρόλο για τον οποίο αρχικά προορίζονταν – την παροχή αναχρηματοδότησης για μεγαλύτερη περίοδο προς μικρότερους αντισυμβαλλομένους οι οποίοι διαθέτουν περιορισμένη πρόσβαση στη διατραπεζική αγορά. Αν η απάντηση είναι αρνητική, πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο να ανασταλεί η διεξαγωγή των πράξεων αυτού του τύπου προς χάριν της αποτελεσματικής εφαρμογής της νομισματικής πολιτικής. Αν ανασταλούν οι ΠΠΜΑ, η αναγκαία αναχρηματοδότηση θα καλύπτεται από τις τακτικές εβδομαδιαίες ΠΚΑ.

3.4 Σχέση μεταξύ των τριών υπό εξέταση αλλαγών

Η σχέση μεταξύ της μείωσης της διάρκειας των ΠΚΑ και της αλλαγής της χρονικής οριοθέτησης της περιόδου τήρησης ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών περιγράφεται στην ενότητα 3.2 ανωτέρω.

Επιπλέον, υφίσταται σχέση ανάμεσα στον περιορισμό της διάρκειας των ΠΚΑ και την πιθανή αναστολή των ΠΠΜΑ, καθώς και οι δύο επιφέρουν μείωση της μέσης διάρκειας των πράξεων ανοικτής αγοράς που βρίσκονται σε εξέλιξη και συνακόλουθη αύξηση του όγκου των συναλλαγών αναχρηματοδότησης από τις κεντρικές τράπεζες.

4. ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Όλα τα πιστωτικά ιδρύματα της ζώνης του ευρώ, καθώς και όλες οι ενώσεις τραπεζών και ιδρυμάτων της χρηματοπιστωτικής αγοράς, καλούνται να εκφράσουν τις απόψεις τους σχετικά με τις ως άνω προτεινόμενες αλλαγές του λειτουργικού πλαισίου. Το Ευρωσύστημα ενθαρρύνει τα πιστωτικά ιδρύματα να συντονίσουν τις απαντήσεις τους μέσω των ενώσεών τους, όπου κρίνεται σκόπιμο. Τονίζεται ότι καθεμία από τις τρεις προτεινόμενες αλλαγές μπορεί να σχολιαστεί χωριστά και ότι είναι δυνατή η υποβολή απόψεων σε σχέση με μία μόνο από τις τρεις αλλαγές. Τα σχόλια, κατά γενικό κανόνα, δεν θα δημοσιευθούν.

Οι απαντήσεις μπορούν να αποσταλούν στα αγγλικά ή την αντίστοιχη επίσημη γλώσσα της ΕΕ στην ΕΚΤ στην ακόλουθη διεύθυνση:

European Central Bank
Secretariat Division
Kaiserstrasse 29
D-60311 Frankfurt am Main
Germany
Φαξ: +49 69 1344 6170
E-mail: ecb.secretariat@ecb.int

Η προθεσμία αποστολής λήγει στις

29 Νοεμβρίου 2002

5. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το λειτουργικό πλαίσιο μπορείτε να βρείτε στις ακόλουθες εκδόσεις της ΕΚΤ, οι οποίες είναι διαθέσιμες στην ιστοσελίδα της:

Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (2002α), "Η ενιαία νομισματική πολιτική στη ζώνη του ευρώ: Γενική τεκμηρίωση για τα μέσα και τις διαδικασίες νομισματικής πολιτικής του Ευρωσυστήματος".

Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (2000), "Η στροφή προς δημοπρασίες μεταβλητού επιτοκίου στις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης", Μηνιαίο Δελτίο, Ιούλιος 2000, σελ. 37-42.

Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (2001), "Η συμπεριφορά των αντισυμβαλλομένων όσον αφορά την υποβολή προσφορών στις τακτικές πράξεις ανοικτής αγοράς του Ευρωσυστήματος", Μηνιαίο Δελτίο, Οκτώβριος 2001, σελ. 57-71.

Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (2002β), "Η διαχείριση ρευστότητας εκ μέρους της ΕΚΤ", Μηνιαίο Δελτίο, Μάιος 2002, σελ. 41-53.